

Overdenking in de jubileumzangdienst ter gelegenheid van het 30-jarig bestaan van de Hervormde wijkgemeente Schollebaar, 11 januari 2009, 16.00 uur

Thema: 'Godelijke verrassing!' naar aanleiding van Johannes 2: 1-11 (kerkgedeelte) en Psalm 30

1. Een dreigende ramp...

Soms kun je zo'n angstdroom krijgen. Dat heeft u vast ook weleens. Dat je om negen uur op een sollicitatiegesprek moet zijn, en hoe het komt, dat begrijp je zelf niet, maar je komt maar niet weg van huis, dan vergeet je weer dit en dan dat, en dan is er weer telefoon. En eer je het huis uit stapt is het al lang negen uur geweest. Ik heb dan weleens van die dromen dat ik ergens moet preken, honderden mensen, en ik ben mijn preek vergeten. En zo zal iedereen wel z'n eigen angstdromen hebben. Een bakker, dat al het brood verbrandt. En als je kapster bent, dat je per ongeluk iemand in zijn oog prikt.

Ja... Nou, dit is ook een angstdroom. Dat je trouwt, in Israël is dat een week feest, het hele dorp is welkom, en al je familie, je vrienden en bekenden, en dan, halverwege het feest, is de wijn op! Voor een bruidspaar in die tijd is dat zo ongeveer het allerergste wat er kan gebeuren! Want in die tijd is wijn dé drank voor een bruiloft. Dat was andere wijn dan wij nu kennen, het was wijn met heel weinig alcohol. Maar die wijn, dat was alles wat er gedronken werd! Wij schenken koffie en thee, en frisdrank en bier en wijn, en misschien wat sterkers, maar daar, in Israël, is dé drank wijn! En de bruidegom, die moet ervoor zorgen dat er voldoende wijn is.

2. Jezus is uitgenodigd!

Daar staat dat jonge stelletje in Kana. Ze staan te stralen, in het middelpunt van de belangstelling. Misschien zijn ze wel familie van de Here Jezus, want Hij is ook uitgenodigd, en Kana, dat ligt vlakbij Nazareth. Zij is misschien een nichtje, of hij een neef, of een achterneef. In ieder geval hebben ze het tegen elkaar gezegd: 'Jezus? Ja, die nodigen we ook uit, en Hij mag komen met al Zijn discipelen!'

Prachtig is dat, vindt u niet, als de Here Jezus erbij is in je leven! Misschien is er wel iemand hier die vroeger deze tekst als trouwtekst gekregen heeft: 'En Jezus was ook genodigd.' Uiteindelijk is dat het allerbelangrijkste in ons leven, dat we Jezus vragen om binnen te komen. Hij zegt het: 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop! Als iemand de deur opent, dan zal Ik binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.'

Heeft Jezus de centrale plaats in uw leven? In jouw leven? In ons leven als gemeente? Uiteindelijk is dat de vraag waar alles om draait! Je kunt als gemeente actief zijn, prachtige kerkdiensten beleggen, mensen ondersteunen, grote inzamelingsacties houden voor allerlei goede doelen, je kunt je de benen uit je lijf rennen, en toch... niet Jezus centraal stellen. Ook de kerk, zelfs de kerk kan je eigen Koninkrijkje worden. En in die kerk kun je een stoel verslijten, en tegelijkertijd heel keurig Jezus buiten de deur houden.

'Jezus was ook uitgenodigd.' Heb jij dat al gedaan in jouw leven? 'Here Jezus, voortaan wil ik echt helemaal leven voor u!' Heeft u het al gedaan? Ook voor ons, samen, als gemeente, komt het daar steeds weer op uit (vorige week hadden we het daarover): de aanbidding van het Lam van God. Jezus centraal. Zijn kruis en opstanding! Paulus schrijft aan de gemeente in Korinthe: 'Toen ik bij u kwam, ben ik niet met schittering van woorden of wijsheid u het getuigenis van God komen brengen. Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Jezus Christus en die gekruisigd.'

'Jezus was ook uitgenodigd.'

3. Van een eisende houding...

Maar op die bruiloft gebeurt dan dat vreselijke: de wijn is op! O, wat was dat een schande zou dat zijn! Ze zouden het voortaan hun hele leven nog moeten horen! 'Die en die? O, dat waren die gierige vrekken, die te weinig wijn inkochten toen ze gingen trouwen. Tjonge, jonge, zeg wat een afgang was dat, dat feest!' Voor deze mensen dreigt echt een enorme ramp! Echt een nachtmerrie!

Maria hoort ervan, en meteen denkt ze aan haar Zoon. Jezus, Hij is toch de Redder, de Verlosser? Onopvallend loopt ze naar Jezus toe, en ze fluistert in Zijn oor: 'Ze hebben geen wijn meer!' Oftewel: 'Jezus, help! Doe er wat aan!'

Maar dan geeft Jezus een antwoord, dat zo op het eerste gezicht nogal ruw lijkt: 'Wat wilt u van me? Mijn tijd is nog niet gekomen.' In de oudere vertaling staat het er nog radicaler, letterlijker vetaald: 'Vrouw, wat heb ik met u van node, wat heb Ik met u te maken? Mijn uur is nog niet gekomen.' Hoe kan dat? Jezus is toch altijd zo onderdanig geweest aan Maria en Jozef? Waarom dan dit antwoord, deze afwijzing?

Weet u, Maria heeft zich tot hier toe kunnen opstellen als de moeder van Jezus. Dat is ook haar taak geweest, haar roeping. Ze kon het zeggen: 'Jezus, ga Jij even naar de bakker! En help mij straks even met hout sjouwen.' Maar nu moet Maria leren, dat ze niet meer over Jezus kan beschikken. Ze kan Hem geen opdrachten meer geven. Maria moet leren dat Jezus ook voor haar de Hére Jezus is. En voor Maria is dat juist haar redding geworden. Maria leert dat ook zij moet knielen voor haar Zoon, haar Zoon die ook haar Heer is, haar Verlosser.

Soms zijn er weleens momenten dat we misschien ook denken: 'Nou Here God, nú moet u iets doen! Ik heb U toch altijd gediend, ik heb altijd gebeden en uit de Bijbel gelezen, ik heb zoveel in de kerk gedaan, nu moet U ook maar doen wat Ik vraag!' Eigenlijk is dat een soort houding van: voor wat hoort wat. En zo kun je dat onwillekeurig ook als gemeente denken: 'Wij zijn toch goed bezig? Actief? Altijd in de weer! Nou, HERE, nu... ja, nu is het Uw beurt!' Als we zo denken, dan wijst de Here Jezus ons radicaal af: 'Wat heb Ik met jou te maken? Mijn uur is nog niet gekomen!'

Ook voor ons komt het erop aan om te leren knielen voor de Heiland, want alleen zo kan Hij ons redden, kan Hij ons eeuwig leven geven. Alleen als we met lege handen komen, kan Hij ze vullen.

4. ... naar een verwachtingsvolle houding

Wonderlijk, hoe goed Maria aanvoelt wat Jezus bedoelt. Ze dringt niet verder aan. Maar ze kent haar Zoon goed genoeg om te weten dat Hij nooit mensen laat vallen. Ook dit bruidspaar niet. En daarom gaat ze naar de keuken en ze zegt: 'Misschien komt Jezus straks naar jullie toe, om jullie iets te vragen of te zeggen. Als dat zo is, doe dan alles wat Hij zegt!'

Zo bereidt Maria hen voor op het werk van de Here Jezus. Dát is de goede houding. We mogen al onze noden bij God neerleggen, en ons er dan op voorbereiden dat Hij zal antwoorden. Maar Hij doet het op Zijn eigen manier en op Zijn eigen tijd. Legt u al uw noden maar aan Zijn voeten, en kijk er dan maar naar uit: 'Here, Ik wacht op U, meer dan wachters op de morgen, wachters op de morgen.' En op Zijn tijd, op Zijn manier, zal de Here antwoorden!

Voelt u het verschil? Geen eisende houding, maar een verwachtingsvolle houding! Je vol vertrouwen uitstrekken naar de HERE! En denkt u dan nooit te klein van God! Nooit! Hij geeft wonderen, grote wonderen! Laatst zei iemand tegen mij: 'Ik heb in de Centrale Kerkenraad gezeten toen de vraag speelde, of wijk Schollebaar wel bestaansrecht had. Of het wel verantwoord was om door te gaan. Ja, je bent geroepen, als ambtsdragers, om zo zorgvuldig mogelijk met dat geld van de kerk om te gaan. En,' zei hij eerlijk, 'ik zag het toen niet zitten. Maar nu, achteraf, zie ik wat God gedaan heeft. Zó bijzonder, wonderlijk, wat hebben we een grote God!'

Dat vond ik zo mooi, en zo eerlijk! Leven met God, dat is toch leren? En wat mooi, als God dan onze verwachtingen overtreft! En dat je dat ook ziet, en dat je zegt: 'HERE, U bent véél groter dan ik dacht!'

Dit gebouw! Heel lang leek het volstrekt onmogelijk, dat de Hervormde wijkgemeente Schollebaar een gebouw zou krijgen. En toen, wonderlijk, bracht God die twee wegen bij elkaar, van die twee kerkenoetschappen, en het was tóch mogelijk, met de Christelijke Gereformeerde Kerk.

De wijkwinkel! Wie had ooit gedacht dat we een wijkwinkel zouden kunnen gaan draaien in een A-locatie in De Scholver? God geeft ver boven bidden en denken! Onvoorstelbaar!

Wat zegt Maria? 'Doe alles wat Hij zegt!' En ze weet in haar hart: Jezus zal zorgen voor een goddelijke verrassing!

5. God geeft bóven verwachting!

En inderdaad, dat gebeurt! Het bruidspaar, dat op het punt staat om een vreselijke toekomst in te gaan, vol schande en spot, dat bruidspaar wordt gered. De Here Jezus, Hij verandert water in wijn. En de wijn die Hij maakt, is vele malen beter dan hun eigen wijn!

Zo wil de Here Jezus werken. Dit eerste wonder is ook een eerste teken. Als we Hem in ons leven uitnodigen, binnenlaten, dan mogen we op Hem vertrouwen! Hij geeft ons alles wat we nodig hebben. Hij is onze Redder!

Als het aan ons lag, dan kwamen we terecht in de mislukking en de schande. Maar Hij tilt ons op! Hij is het die redt! Hij alleen! Alles wat we krijgen, persoonlijk en ook als gemeente, het is puur en alleen Zijn werk! Het is genade! Genade!

Psalm 30: 'Ik wil U verhogen, HERE, want Gij hebt mij opgetrokken. Mijn rouwklacht hebt Gij veranderd in een reidans, mijn rouwkleed hebt Gij losgemaakt, met vreugde mij omgord, opdat mijn ziel U zou psalmzingen, en nimmer verstommen. HERE, mijn God, voor altoos zal ik U loven.'

Jezus Christus zorgt voor Zijn goddelijke verrassingen! Ons water wordt in Zijn zegenende aanwezigheid parelende wijn! Ons werk, met alles wat eraan schort, vol lek en gebrek, het wordt in Zijn handen tot zegenrijk werk! Onze

ideetjes, vaak nog zo bekrompen, Hij pakt ze op en laat er iets moois uit voortkomen! Laat u nooit ontmoedigen, gemeente! En denk nooit te klein van God! Hij zorgt voor verrassingen, en Hij zal ook u verrassen, ook jou, ook ons als gemeente, dat heeft Hij al zo vaak gedaan!

Deze week nog! In Bermensteyn was voor de tweede keer een kringbijeenkomst. De eerste keer waren er veel meer mensen dan we dachten. 'Nou,' zeiden we tegen elkaar, 'we moeten afwachten of ze blijven komen.' En afgelopen dinsdag waren er niet minder, nee, nog méér!

Goddelijke verrassingen, goddelijke wonderen. Ziet u ze ook?! Blijf zien hoe bijzonder het is, wat God doet! Dat Hij ook deze gemeente heeft gebouwd! Dat Hij ook verder gaat, ondanks teleurstellingen, die er ook zijn, ondanks tegenslagen. Hij gaat verder! Daarom is zo'n dienst zoals deze ook zo belangrijk. Om weer goed te beseffen dat het níét vanzelfsprekend is dat we hier mogen zijn!

Ons water – Gods wijn!

6. Blijf Gods werk zien! Het voedt je vertrouwen.

En wat staat er dan? 'Dit heeft Jezus gedaan in Kana, in Galilea, als eerste wonderteken; Hij toonde zo zijn grootheid en zijn leerlingen geloofden in Hem.'

Dat is waar alles op uitloopt. Dat het wonder leidt tot geloof. Dat woordje geloven, dat mag je ook vertalen met:

'Vertrouwen'. Zijn discipelen kregen vertrouwen in Hem. Als je het ziet, hoe Hij voor je zorgt, hoe Hij je verrast, wonderlijk verrast, dan krijg je vertrouwen in Hem! Steeds meer en meer.

We hoorden het aan het begin van de dienst, die tekst uit Psalm 37: 'Wentel uw weg op de HERE en vertrouw op Hem, en Hij zal het maken.'

7. Agendapunt nummer 1: de aanbidding van het Lam!

Zo mogen we verder, als gemeente, en ook persoonlijk. De Here Jezus heeft het laten zien, in Kana en ook hier, in de afgelopen 30 jaar: 'Kom maar bij Mij, vol verwachting, Ik zal je verrassen!'

Op weg naar de dag dat Hij terugkomt gaat het om dat éne: dat Hij centraal staat, de Weg naar God, het Lam op de troon. Op de agenda van de Ontmoetingskerk moet dat altijd op nummer één blijven staan: de aanbidding van het Lam. Kroon Hem met gouden kroon!

Amen.

